

de la forme conique, d'où le pin lui-même [σπρόβος].

στροβιλώ-ω, tourner, *acc.* [σπρόβιλος].

στροβιλώδης, ης, ες, en forme de toupie ou de pomme de pin [σπρόβιλος, -ωδης].

σπρόβος, ου (ό) 1 tourbillon, tournoiement || 2 ceinture [σπρέφω].

στρογγυλαίνω (*seul. près.*) arrondir [στρογγύλος].

στρογγυλο-ειδής, ης, ες, de forme arrondie, rond [σπρ. εἶδος].

στρογγύλος, ή, όν : 1 rond, arrondi; στρογγύλα πλοῖα, bâtiments ronds, c. à d. navires de transport ou marchands, qui étaient de forme arrondie, p. opp. aux navires de guerre (μακρά ναῦς) || 2 de forme épaisse et courte, trapu; *fig. en parl. du style*, ramassé, ferme, précis [σπραγγός].

στρογγυλώ-ω, arrondir; *au pass.* être rond en apparence [στρογγύλος].

στρογγύλως, *adv.* d'une manière resserrée : βιοῦν, *Plur.* vivre d'une vie sobre || *Sup.* -ώτα [στρογγύλος].

σπρόμβος, ου (ό) I ce qui tourne ou tournoie, *particul.* : 1 tourbillon || 2 toupie, sabot || II objets en spirale, *particul.* coquillage, d'où conque marine [σπρέφω].

Σπρουβο-δάλανοι, ων (οι) les Glands de Moineau, n. d'un pple imaginaire [σπρουβός, βάλανος].

σπρουβο-κέφαλος, ος, ον, à tête de moineau ou d'autruche [σπρ. κεφαλή].

σπρουβός, ού, att. **σπρούβος, ου (ό, ή)** 1 moineau || 2 (*fém.*) autruche.

σπροφαίος, α, ον, qui préside aux gonds, c. à d. gardien des portes (Hermès) [σπροφή].

σπροφάλιγε, ιγγος (ή) tourbillon [σπρέφω].

σπροφαλιζώ (*ao.* ἐσπροφάλιζα) faire tourner, *acc.* [σπροφάλιγξ].

σπροφάς, άδος (ό, ή) qui se meut en tournant, d'où circulaire [σπρέφω].

σπροφεῖον, ου (τό) sorte de cabestan pour lever l'ancre [σπροφή].

σπροφή, ης (ή) 1 action de tourner || 2 action de se détourner pour éviter les coups de l'adversaire || 3 évolution du chœur de gauche à droite sur la scène, d'où air que le chœur chantait en se déplaçant || 4 *fig. au pl.* détours, ruses, finesses [σπρέφω].

σπρόφιγξ, ιγγος (ό) pivot, *particul.* gond d'une porte [σπρέφω].

σπρόφιον, ου (τό) bandeau, bandelette [σπρόφος].

σπροφο-δινέω-ω, c. σπρεφδινέω.

σπρόφος, ου (ό) 1 courroie ou cordon || 2 grosse corde || 3 ceinture [σπρέφω].

Στρυμονίας, ου, adj. m. qui souffle du Strymon, *en parl. du vent* [Στρυμών].

Στρυμόνιος, α, ον, du Strymon; οἱ Στρυμόνιοι, *Hnt.* les riverains du Strymon, les Thraces [Στρυμών].

Στρυμών, όνος (ό) le Strymon (*auj.* Stromza ou Struma) fl. de Thrace.

στρυφνός, ή, όν, d'une saveur âcre, acerbe; *fig. en parl. du caractère*, âpre, morose.

στρυφνότης, ητος (ή) 1 saveur âcre, acerbe || 2 *fig.* caractère âpre, morose [στρυφνός].

στρυφνώ-ω, rendre âcre ou acerbe [στρυφνός].

στρώμα, ατος (τό) ce qu'on étend (lit, couverture, tapis, etc.) [σπρώννυμι].

στρωμάτιον, ου (τό) *dim.* de στρώμα.

στρωματό-δεσμον, ου (τό) c. le suiv.

στρωματό-δεσμος, ου (ό) couverture de voyage, en toile ou en cuir, pour envelopper la literie [στρώμα, δεσμός].

στρωματο-φύλαξ, ακος (ό, ή) c. στρώτης [στρώμα, φύλαξ].

στρωμή, ης (ή) 1 lit étendu, couche || 2 couverture de lit [σπρώννυμι].

σπρώννυμι (*f.* στρώσω, *ao.* ἐστρωσα, *pf.* ἐστρωκα, *pl. q.* *pf.* ἐστρώκειν; *pass. f.* στρωθήσομαι, *ao.* ἐστρώθην, *pf.* ἐστρωμαι, *pl. q.* *pf.* ἐστρώμεν) étendre (un tapis, etc.) [R. Στρω, étendre; cf. Στορ, d'où στόρνυμι, στορέννυμι].

στρώτης, ου (ό) préposé au service des lits, des couvertures de lits ou de tables, etc. [σπρώννυμι].

στρωτός, ή, όν, étendu [*adj. verb.* de σπρώννυμι].

στροφάω-ω, tourner et retourner, tourner souvent, *acc.*; *au pass.* : 1 se tourner (pour faire face à l'ennemi) || 2 se tourner çà et là, aller et venir; *p. suite* (c. le lat. versari) se trouver habituellement dans, avec κατὰ et l'*acc.* ou ἐν et le *dat.* [σπρέφω].

στυγ-άνωρ, ορος (ό) qui hait les hommes [στυγέω, ἀνήρ].

στυγήσι, 3 *sg. shj. prés.* ἐργ. de στυγέω.

στυγρός, ά, όν, haïssable, odieux, d'où horrible, affreux, terrible [στυγέω].

στυγρώς, *adv.* horriblement [στυγερός].

στυγέω-ω (*f.* -ήσω, *ao.* 1 ἐστύγισα et ἐστυξα, *ao.* 2 ἐστύγω, *pf.* ἐστύγηκα; *pass. f.* στυγήθωμαι et στυγίσωμαι, *ao.* ἐστυγήθην, *pf.* ἐστυγμαι) 1 haïr, avoir en horreur, *acc.*; *p. suite*, craindre; avec l'*inf.* craindre de, etc. || 2 (à l'*ao.* 1) rendre odieux ou redoutable : τινί τι, qqe ch. à qqn [στύγος].

στύγημα, ατος (τό) objet de haine [στυγέω].

στυγητός, ή, όν, haï, exécré [*adj. verb.* de στυγέω].

Στύγιος, α ου ος, ον : 1 du Styx, infernal || 2 *p. ext.* odieux, horrible, néfaste [Στύξ].

στυγνός, ή, όν : I *act.* qui hait, hostile à, *dat.* || II *pass.* : 1 odieux, haïssable, terrible || 2 triste, sombre; *adv.* στυγνόν, tristement || *Cp.* -ότερος στύγος].

στυγνότης, ητος (ή) tristesse [στυγνός].

στύγος, ακος-ους (τό) 1 tristesse || 2 objet de haine [R. Στυγ, avoir horreur; v. Στύξ].

στυλς, ιδος (ή) petit mât à l'arrière d'un navire [στύλος].

στύλος, ου (ό) colonne, *fig.* soutien, appui [R. Στα, se tenir debout; v. Ίστημι].

Στυμφάλιος, α, ον, de Stymphalos [Στύμφαλος].

Στυμφαλς, ιδος, adj. f. de Stymphalos; Στλίμνη, *Hnt.* lac de Stymphalos (*auj.* de Zaraka) [v. le suiv.].

Στύμφαλος, ου (ή) Stymphalos (*auj.* ruines près de Kionia) ville d'Arcadie.

Στυμφήλιος, Στυμφηλς, Στύμφηλος, ion. c. Στυμφάλιος, Στυμφαλς, Στύμφαλος.

στύξ, gén. στυγός (ή) objet horrible, monstre [R. Στυγ, avoir horreur].